

Mer debatt
Diskutera på
» svd.se/brannpunkt

twitter
Twitter: [SvDbrannpunkt](https://twitter.com/SvDbrannpunkt)

facebook
Facebook: [SvD Opinion](https://www.facebook.com/SvDOpinion)

Svenska Dagbladets debattsida » svd.se/brannpunkt
Redaktör **Lena Karvik** Webbredaktör **Carina Stensson**
Telefon 08-13 51 49 e-post brannpunkt@svd.se

AFRIKAS HORN Sveriges bistånd till de lidande på Afrikas horn är kvar tills krisen är över. Men vi måste ställa tydligare krav på länderna vi hjälper. Vi kan inte fortsätta skicka miljard efter miljard när katastrofen redan är ett faktum, skriver biståndsminister **GUNILLA CARLSSON** på resa i svältens Somalia.

Bara bistånd utrotar inte svälten

Världens ögon är riktade mot Nordafrika. Diktatorn Gaddafi är på flykt och förhoppningsvis ser vi de första konturerna av ett fritt och demokratiskt Libyen. Nu måste landet byggas upp från grunden och folket försonas. Det grundläggande ansvaret för detta ligger hos libyerna, men det internationella samfundet kommer att stötta dem.

Vi måste kräva att regeringarna på Afrikas horn tar sitt ansvar och ger sina medborgare det som folket i Nordafrika nu är så nära: frihet.

Sverige har i år bidragit med 185 miljoner kronor i humanitärt stöd till Libyen och dess grannländer. Vi har dessutom ett regionalt utvecklingsbistånd i Nordafrika och Mellanöstern. Ett av huvudsyftena är att stärka demokratin och respekten för de mänskliga rättigheterna, alltså just det som börjar hända i Libyen, Tunisien, Egypten och flera andra länder i regionen. Den här utvecklingen är oerhört glädjande.

Samtidigt, några hundratal mil därifrån på Afrikas horn, utspelar sig en av de värsta svältkatastroferna på flera årtionden. I går anlände jag till Nairobi, Kenya och i dag ska jag bland annat besöka flyktinglägret Dollow i Somalia. I morgon åker jag vidare till Somalias huvudstad Mogadishu. Jag är här för att se hur vi kan få fram mer hjälp till de som svälter och för att prata med de drabbade, hjälparbetarna och de ansvariga regeringarna.



Sveriges bistånd ska både lindra och förhindra nöd, skriver biståndsminister Gunilla Carlsson som i går besökte flyktinglägret Dollow i Somalia tillsammans med FN:s flyktingchef Antonio Guterres.

FOTO: EVIN KHAFFAF

Mer än 12 miljoner människor i Somalia, Kenya, Etiopien och Djibouti är i akut behov av humanitärt stöd. Det råder en skriande brist på mat, vatten och medicin, och värst drabbade är barnen. Situationen är särskilt svår i Somalia, där nästan två miljoner människor är på flykt inom sitt eget land.

Varje dag flyr cirka 2000 somalier över gränsen till grannländerna, som förutom sin egen lidande befolkning måste ta hand om ett ständigt ökande antal flyktingar.

När vidden av svältkatastrofen började framgå agerade Sverige snabbt. Hittills i år har vi bidragit med över 700 miljoner kronor i humanitärt stöd till krisen på Afrikas horn, vilket gör oss till en av de största bidragsgivarna. Vi kommer fortsätta med vårt stöd tills krisen är över.

Dessutom har det svenska folket gett väldigt generöst till olika insamlingar och välgörenhetsorganisationer. Jag är stolt, både som svensk och som biståndsminister, att vi gör och ger så mycket.

Torkan på Afrikas horn är den värsta på 60 år, men faktum är att hungersnöden hade kunnat förhindras. Det lidande vi ser och försöker mildra är symptom på ett större problem. Människorna i de drabbade länderna har i decennier plågats av krig, rätts- och laglöshet, korruption och auktoritära regimer. Ytterst sett är det inte torka eller missväxt som har skapat den här katastrofen. Det är brist på demokrati, säkerhet och respekt för mänskliga rättigheter.

Här råder ett starkt samband. En stat som inte förmår eller vill ge sina medborgare deras grund-

läggande fri- och rättigheter kommer sannolikt inte kunna hantera en omfattande naturkatastrof. Detta kräver nämligen samarbete. Inte bara inom ett enskilt land utan även mellan stater. Och samarbete kräver i sin tur tillit, trygghet och transparens. På Afrikas horn råder det i dag lika stor brist på detta som på mat och vatten.

Det internationella samfundet måste börja agera mer långsiktigt. Vi kan inte fortsätta skicka miljard efter miljard i bistånd när katastrofen redan är ett faktum och hoppas att det aldrig händer igen. Vi måste ställa större och tydligare krav på länderna vi hjälper med vårt bistånd, vare sig det är bilateralt eller via EU och FN. Vi måste kräva att regeringarna på Afrikas horn tar sitt ansvar och ger sina medborgare det som folket i Nordafrika nu är så nära: frihet, värdighet och demokrati. Det är det enda sättet vi kan förhindra framtida svältkatastrofer.

Precis som i Nordafrika ska vi hjälpa länderna på Afrikas horn att skapa förutsättningar för demokrati och mänskliga rättigheter. Detta är en grundläggande prioritering i Sveriges utvecklingsengagemang, som handlar lika mycket om att lindra nöd som att förhindra den. Därför måste vi engagera oss både omedelbart och långsiktigt. Det är vi skyldiga de miljontals lidande människorna på Afrikas horn som saknar såväl mat och vatten som frihet och fred.

GUNILLA CARLSSON
biståndsminister

svd.se

Läs tidigare inlägg på nätet och diskutera:



2/5 2011 Somalias ledare inför rätta.



4/8 Biståndet sänks när Afrika svälter.

» svd.se/opinion

INLÄGG Libyen

Blir det de arabiska kvinnornas höst?

Nu följer vi – och gläds åt – utvecklingen i Libyen. Vi ser seger-rusiga rebeller på Gröna torget och i regeringskvarteren i Tripoli – och förhoppningsvis på väg mot seger över det mångåriga enväldet. Möjligheterna till en ljusare framtid har öppnat sig. Precis som i Egypten och Tunisien. Den arabiska våren blev löftesrik.

De politiska möjligheterna är – liksom utmaningarna – enorma i Egypten, Tunisien och Libyen. Det kommer naturligtvis även fortsatt att krävas omfattande insatser från det internationella

samfundet för att stödja en demokratisk utveckling. Men när utmaningarna beskrivs av politiker, journalister och kommentatorer missar de flesta att nämna den mest uppenbara men osynliggjorda tillgången: kvinnorna.

Var är kvinnorna nu? Kan de känna sig säkra?

Riklig tillgång på vapen innebär inte att kvinnor kan känna sig säkrare – tvärtom! Uniformerade män med vapen använder alltför ofta sin makt till att begå övergrepp mot kvinnor och barn, det vet vi av historisk erfarenhet. Vi fick tidigt under det libyska

upproret medierapporter om sexuellt våld och för första gången förekom uppgifter om att soldater ur Gaddafis styrkor utrustats med potensmedel för att kunna använda våldtäkter som vapen mot civilbefolkningen. Internationella brottmålsdomstolen i Haag meddelade att de följer upp anklagelserna. När krigsbrott utreds är det viktigt att inkludera sexuellt våld.

Blir det de arabiska kvinnornas höst? De var ju välkomna på Tahrirtorget i Kairo under frigörelsen, inspirerade av ledarfigurer som Nawal al-Sadawi

syntes de sida vid sida med männen, kunde göra sina röster hörda och börja hoppas. Men de ombads gå tillbaka hem när upproret var över. Men en ny samhällsordning kan inte byggas utan kvinnornas aktiva medverkan. Övergångsregeringar måste ha också kvinnliga representation, nya grundlagar måste omfatta jämställdhet och garantera också kvinnors rättigheter.

MARGOT WALLSTRÖM
FN:s generalsekreterares särskilda representant i frågor som rör sexuellt våld i konflikt



svd.se/opinion

Säpo bör informeras när någon söker vapenlicens.

Företrädare för **skytterörelsen** kräver åtgärder för att se till att vapen inte hamnar i fel händer.

Tyckartoppen

Mest kommenterat på svd.se:
1 Bilen en lyxvara vi kan vara utan.
2 Gör Eid al-Fitr till nationell helgdag.
3 Kasta en påse pengar på lärarna räcker inte.
4 Biståndspengar går till terror mot Israel.